

Στα όρια της απόλυτης εγκατάλειψης το Σύστημα Δημόσιας Υγείας

Σε καθεστώς πλήρους διάλυσης και ερείπωσης βρίσκεται το πολύπαθο Εθνικό Σύστημα Υγείας (ΕΣΥ). Η πολιτική των μνημονίων που εδώ και έξι χρόνια τώρα συνεχίζει να συγκλονίζει τον κόσμο της εργασίας και τα λαϊκά στρώματα, οδηγεί τη Δημόσια Υγεία σε ραγδαία επιδείνωση, υποβάθμιση και κατάρρευση. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ συνεχίζει το καταστροφικό έργο της κατεδάφισης του ΕΣΥ από εκεί που το άφησαν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ τα προηγούμενα 5 χρόνια.

Αποκαλυπτικά, για την κατάσταση που επικρατεί αυτήν τη στιγμή στο ΕΣΥ, είναι τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η Ομοσπονδία των εργαζομένων στα Δημόσια Νοσοκομεία (ΠΟΕΔΗΝ). Πιο συγκεκριμένα καταγγέλλουν πως δεν ανανεώθηκε η σύμβαση 190 εργαζομένων στις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας (ΜΕΘ) με αποτέλεσμα να κλείσουν 50 μονάδες. Την τελευταία τριετία εργάζονται περίπου 13.500 λιγότεροι εργαζόμενοι στο ΕΣΥ λόγω συνταξιοδοτήσεων, χωρίς να συνυπολογίζονται οι φετινές αποχωρήσεις που θα γίνουν κάτω από την πίεση του νέου αντιασφαλιστικού νόμου που επέβαλε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Την ίδια στιγμή οι διορισμοί σε μόνιμο προσωπικό παραμένουν σε μηδενικά επίπεδα. Συνολικά αυτήν τη στιγμή στα Δημόσια νοσοκομεία υπάρχουν 30.000 κενές οργανικές θέσεις. Ενδεικτικό της κατάστασης που επικρατεί λόγω της υποστελέχωσης σε προσωπικό είναι

ότι στα Δημόσια νοσοκομεία των μεγάλων αστικών κέντρων (Αθήνα, Θεσσαλονίκη) αντιστοιχεί ένας (1) νοσηλευτής για σαράντα (40) περίπου ασθενείς σε μια κλινική. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, υποταγμένη στο δόγμα “καμία μονομερής ενέργεια”, συνεχίζει την πολιτική των μηδενικών διορισμών, ενώ αρνείται να νομιμοποιήσει ακόμα και το υπάρχον επικουρικό προσωπικό (συμβασιούχοι), παρόλο που οι εργαζόμενοι αυτοί καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και των οποίων οι συμβάσεις λήγουν στα τέλη του Σεπτεμβρίου 2016.

Σε ό,τι αφορά το εργασιακό καθεστώς των ελαστικά εργαζόμενων στη Δημόσια Υγεία, χαρακτηριστική είναι η περίπτωση των εργαζομένων στην καθαριότητα στο ΨΝΑ “Δρομοκαΐτειο”, οι οποίοι μάλιστα βρίσκονται σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις αυτή την περίοδο. Συγκεκριμένα οι εργαζόμενοι αυτοί δουλεύουν με καθεστώς σύμβασης έργου και όχι με σύμβαση εργασίας. Οι καθαρίστριες του νοσοκομείου εργάζονται για περισσότερους από πέντε μήνες απλήρωτες, χωρίς εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, αφού δεν αντιμετωπίζονται ως εργαζόμενοι αλλά ως εργολάβοι στην καθαριότητα!

Άλλο τόσο όμως τραγικά είναι και τα αδιέξοδα από το καθεστώς της διαρκούς υποχρηματοδότησης των Δημόσιων νοσοκομείων. Οι δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού για το ΕΣΥ είναι μειωμένες κατά 350εκ. ευρώ, σε σχέση με την περασμένη χρονιά, φτάνοντας στο ύψος του 1.15δισ ευρώ. Ταυτόχρονα οι οφειλές

των Δημόσιων νοσοκομείων ξεπερνούν τα 2δισ ευρώ. Αυτό έχει σαν άμεση συνέπεια τα νοσοκομεία να μην παρέχουν ούτε τα στοιχειώδη φάρμακα και αναλώσιμα υλικά προς τους ασθενείς, οι οποίοι υποχρεώνονται να τα προμηθεύονται οι ίδιοι, βάζοντας ακόμα πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη στο όνομα της Δημόσιας και Δωρεάν Υγείας. Αλλά ακόμα και από τα κονδύλια που προβλέπει ο κρατικός προϋπολογισμός για τη φετινή χρονιά, μόνο ένα πολύ μικρό ποσό (περίπου 150εκ. ευρώ) έχει δοθεί προς τα Δημόσια νοσοκομεία. Την ίδια στιγμή η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, ακολουθώντας την πάγια τακτική των προηγούμενων κυβερνήσεων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, αδειάζει τα αποθεματικά των ταμείων των νοσοκομείων για να καλύψει τις δανειακές υποχρεώσεις της προς τους ιμπεριαλιστές δανειστές, σε βάρος του Δημόσιου Συστήματος Υγείας, των εργαζομένων και των ασφαλισμένων.

Συνεχίζοντας το έργο της συρρίκνωσης της πρωτοβάθμιας περίθαλψης, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ προχωρά με ταχύ βηματισμό σε νέες συγχωνεύσεις και κλείσιμο μονάδων πρωτοβάθμιας φροντίδας (Κέντρα Υγείας). Αξιοποιώντας τη γνώριμη επικοινωνιακή τακτική της αλλαγής του νοήματος των λέξεων, η κυβέρνηση βαφτίζει ως “μεταρρύθμιση” το κλείσιμο και τη συγχώνευση περίπου του 50% των υπαρχουσών πρωτοβάθμιων μονάδων σε όλη τη χώρα. Πρέπει να σημειώσουμε ότι με τον ίδιο τρόπο η προηγούμενη κυβέρνηση της ΝΔ, ο διαβόητος Α. Γεωρ-

γιάδης από τη θέση του υπουργού Υγείας, την περίοδο 2013 – 14 έβαλε σε μια μέρα λουκέτο σε όλες τις πρωτοβάθμιες μονάδες, για να ξανα-νοίξει αρκετούς μήνες μετά περίπου τις μισές από αυτές με την περίφημη “μεταρρύθμιση” του ΠΕΔΥ, υποστελεχωμένες σε προσωπικό (γιατροί, νοσηλευτές, διοικητικό προσωπικό), αφού οι περισσότεροι από τους εργαζόμενους μπήκαν σε καθεστώς διαθεσιμότητας και κινητικότητας. Η πολιτική αυτή εξώθει τους εκατοντάδες χιλιάδες ασφαλισμένους και μη, να αναζητήσουν περίθαλψη και υγειονομική φροντίδα υποχρεωτικά σε δευτεροβάθμιο επίπεδο (Δημόσια νοσοκομεία), επιβαρύνοντας δραματικά τη λειτουργία των νοσοκομείων τα οποία θα πρέπει να εξυπηρετήσουν πολλαπλάσιο όγκο περιστατικών όλων των διαβαθμίσεων ή ακόμα και στον ιδιωτικό τομέα, επιβαρύνοντας έτσι ακόμα περισσότερο τα ήδη εξανεμισμένα εισοδήματα των λαϊκών στρωμάτων.

Η πολιτική της διάλυσης του κοινωνικού κράτους είναι βαρέλι χωρίς πάτο. Τις συνέπειες πληρώνουν με βαρύ τίμημα οι εργαζόμενοι, τα φτωχά και μικρομεσαία στρώματα, οι συνταξιούχοι και οι άνεργοι. Τα πλατιά λαϊκά στρώματα καλούνται να βάλουν για άλλη μια φορά ακόμα πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη για να πληρώσουν τη χλιοπληρωμένη Δημόσια και Δωρεάν – κατά τα άλλα – Υγεία. Όλα τα αντιλαϊκά μέτρα που περιγράφηκαν παραπάνω έχουν δραματικό αντίκτυπο για το σύνολο σχεδόν των λαϊκών στρωμάτων. Αν στα παραπάνω συνυπολογιστούν και οι

πολλαπλές αυξήσεις στα φάρμακα μέσω της αύξησης της συμμετοχής των ασφαλισμένων και των απαντών ανατιμήσεων, εύκολα βγαίνει το συμπέρασμα πως ένα μεγάλο τμήμα –ιδιαίτερα των φτωχότερων στρωμάτων- εξωθείται σε δραματική επιδείνωση του βιοτικού του επιπέδου. Οι καθημερινές καταγγελίες πως οι ελλείψεις στα νοσοκομεία οδηγούν τους ασθενείς να αγοράζουν από μόνοι τους τα απαιτούμενα υλικά ακόμα και για ένα χειρουργείο, είναι αποκαλυπτική της κατάστασης που επικρατεί στο ΕΣΥ. Και όλα αυτά την ίδια στιγμή που αυξάνονται όλες οι εισφορές των ασφαλισμένων για την υγειονομική – υποτίθεται – περίθαλψη. Θα περίμενε λοιπόν κανείς να υπάρχει μια έστω και στοιχειώδης ενίσχυση και στήριξη του Δημόσιου Συστήματος Υγείας. Η πραγματικότητα όμως βρίσκεται στον αντίποδα.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ συνεχίζει το καταστροφικό έργο της κατεδάφισης του κοινωνικού κράτους υλοποιώντας την πιο βάρβαρη και αντιλαϊκή πολιτική. Η υπεράσπιση της Δημόσιας και Δωρεάν Υγείας είναι υπόθεση και αναφαίρετο δικαίωμα όλου του λαού. Ο αγώνας για την αναχαίτιση και την απόκρουση της αντιλαϊκής αυτής πολιτικής αποτελεί ζήτημα επιβίωσης για τα λαϊκά στρώματα που εξωθούνται βίαια είτε στα αρπακτικά της ιδιωτικής πρωτοβουλίας ή ακόμα και καταδικάζονται στον αποκλεισμό από το στοιχειώδες δικαίωμα στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και φροντίδα.